

Morilec našega kralja Vlada Georgijev

»Sloboda ali smrt.« Znamenje, kakor nam ga kaže slika, je imel morilec našega kralja utetovirano na roki.

vred je zgorelo gospodarsko orodje, vozovi ter poljski pridelki. — Istočasno je pričela goreti v kup naložena slama na posesti Terezije Zeranič. Veter je zanesel ogenj na poslopje posestnika J. Horvata, katerega so z največjim naporom zadušili gasilci iz Cirkovc in preprečili veliko požarno nesrečo.

Dva splavarja utonila. Pri Prelogu na Hrvatskem sta utonila v Dravi splavarja Ivan Cepec in Jernej Jaušnik iz Sv. Ožbalta pri Breznem ob Dravi.

Nesreča pri mlačvi. Marija Kores iz Spuhlje pod Ptujem je dobila pri mlačvi levico v mlatilni stroj, ki ji je roko čisto zmečkal.

Saje povzročile požar. V Hrasniški grabi pri Škofji Loki je izbruhnil v noči vsled saj povzročeni požar v hiši Janeza Dolenca. Domače je prasketanje ognja v ostrešju še pravočasno zbudilo, da so ogenj omejili in rešili spodnji del stavbe.

Rudniška nesreča. V rudniku Vrška Čuka pri Zaječaru v Srbiji se je porušila 200 m pod zemljo stena in zasula tri rudarje. Ob času nesreče se je mudil pri trojici delavcev tudi inženier Vasilje Kostič. Nesreča je zahtevala tri smrtne žrtve, med katerimi je tudi inženier in Slovenec Franc Štrukelj.

Cerkev v Oplencu, kamor so položili kralja Aleksandra I. k zadnjemu počitku.

Najdaljšo zločljivo gasilsko lestvo

posedajo gasilci v Londonu. Ako je gasilec na vrhu lestve, se je mogoče sporazumeti z njim samo s pomočjo telefona.

Jezero,

iz katerega se izliva največ rek. V Sibiriji v pokrajini Irkutsk je znan Baikalsko jezero, v katerega se izteka 177 večjih in manjših rek.

Najvišji most na svetu.

Pred kratkem so dogradili v Argentini v Južni Ameriki most, ki leži 4200 m nad morjem. Most veže sosedni mesti Salta in Chorillos. Dolg je 230 metrov, počiva na železnih stebrih, ki so zgrajeni na razdaljo

Januš Golec:

Lov na zaklade.

Ljudska povest po zapiskih rajnega prijatelja.

Dalje.

»Leseni bobni«, je odgovoril g. Davis Graham, »o katerih smo čitali že v Los Angeles v opisu doživljajev Mehikanca med pritlikavimi indijanskimi plemeni, ki so edini človeški prebivalci južnoameriškega pragozda. Divji Indijanci zasledujejo neprestano našo pot in najbrž prežijo na priložnost, da bi nas pomorili ter spekli na ražnju.«

»Kako pa nas morejo zasledovati?« sem vprašal in uprl oči v mrko, votlo daljavo.

Gospod Davis je skomignil z rameni: »Indijanci pač znajo. Imajo že svoj način. Zasledujejo nas. Z bobni se pogovarjajo drug z drugim. Čakajo na priliko, da planejo po nas.«

Od vseh strani je bilo slišati 6 ali 7 bobnov. Včasih so brneli jako hitro, včasih zopet počasi. Tu in tam sta se jasno razločevala vprašanje in odgovor. Daleč na vzhodu se je nenadno oglašal bobnenje od severa. Neprestano ropotanje je razburjalo nepopisno živce, donelo je kakor stalno

15 preteča groznja. Sicer se ni nič premaknilo v molčečem gozdu. Okoli je bila sarna narava, je kraljeval mir in blag pokoj, a nekje daleč onstran temnega rastlinskega zastora je vedno donelo po bobnih oznanjeno svarilo, da gremo — smrtni nevarnosti nasproti.

Bobni so brneli in drdrali ves ta dan. Naši obrazi so kazali jasno učinek groznje.

To noč smo se utaborili ob reki, kako smo mogli in smo se pripravili na napad. Nič se ni zgodilo in ob svitu smo nadaljevali pot, med tem ko se je polegalo bobnanje. Okoli treh popoldne smo stopili nenadoma iz gozdne teme na povsem razsvitljeno jaso.

Bila je posuta z nizkimi in okroglimi kočurami — indijanska bivališča. Bajtice so bile iz bambusovih palic ter pokrite s širokim listjem. Videti je bilo sledove pogorišč, a nikjer nobene domače živali, kaj še le človeka! Baš ta popolna izpraznitev človeške naselbine na sredini pragozda ni obetala nič kaj dobrega. Umaknili smo se nazaj v zaščito gozda in ugibali: Kaj bi in kaj bo? Zavedali smo se vsi, da imajo gozdna indijanska plemena zastrupljene puščice, katerimi streljajo sigurno človek in žival, koga taka ostrina samo oprasne do krvi, sta zapazana gotovi smrti! Indijanci so jo potegnili nam,